

**บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้นำหมู่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาล
ตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม**

**The Role of Transformational Leader of Village Headman on the
public opinion in Nong Yat Sub-district Municipality, Muang District,
Nakhon Phanom Province**

จิราพร รัตนโกสุม¹ สำราญ วิเศษ² เขมิกา ทองเรือง³

Jeeraporn Rattanakosoom, Samran Wised, Khemika Thongrueang

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้นำหมู่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ และเพื่อเปรียบเทียบบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้นำหมู่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 386 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีและค่าเอฟ ทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีของ LSD ผลการวิจัย พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้นำหมู่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติโดยรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้นำหมู่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีทัศนะต่อบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้นำหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีทัศนะต่อบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้นำหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ (Keywords): บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลง; ผู้นำหมู่บ้าน; เทศบาลตำบลหนองญาติ

Received: 2021-07-03 Revised: 2021-07-28 Accepted: 2021-07-28

¹ คณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนครพนม Faculty of Management Science and Information Technology Nakhon Phanom University.

Corresponding Author e-mail: nali_234@hotmail.com

² คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม Faculty of Arts and Sciences Nakhon Phanom University

³ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม Faculty of Arts and Sciences Nakhon Phanom University

Abstract

The research aimed to study the role of transformational leader of Village Headman on the public opinion in Nong Yat Sub-district Municipality and to compare the role of transformational leader of Village Headman in Nong Yat Sub-district Municipality. The research samples consisted of 386. The research instrument was a questionnaire. The Data collections used in the research was a questionnaire. Statistics used in the research were Frequency, Percentage, Mean, Standard deviation, t-test and F-test and if differences were found, the differences in pair were later analyzed by LSD method. The research results were as follows: the role of transformational leader of Village Headman in Nong Yat Sub-district Municipality in the overall and each aspects were at a high level. The comparison of the role of transformational leader of Village Headman in Nong Yat Sub-district Municipality found that the people who had sex in different were not different in the role of transformational leader of Village Headman in Nong Yat Sub-district Municipality but the people who had age, the levels of education, occupation and the average income per month in different were different in the role of the transformational leader of Village Headman in Nong Yat Sub-district Municipality statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: The Role of Transformational Leader; Head man; Nong Yat Sub-district Municipality.

บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยมีการปกครองส่วนภูมิภาคของประเทศซึ่งรวมทั้งการปกครองในตำบล และหมู่บ้าน ซึ่งถือได้ว่าเป็นการปกครองแบบกระจายอำนาจ โดยผ่านกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีหน้าที่หลักในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขของประชาชน ซึ่งเป็นหน้าที่ที่มีขอบเขตของภารกิจกว้างขวาง ผู้ใหญ่บ้านในฐานะพนักงานฝ่ายปกครองในระดับท้องถิ่น จึงมีบทบาทหน้าที่ต้องรับผิดชอบงานของกระทรวงมหาดไทย และยังคงรับผิดชอบงานของทุกกระทรวง ทบวง กรม ที่นำลงไปปฏิบัติในตำบลและ หมู่บ้าน จึงนับว่าเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้งานของทางราชการบรรลุเป้าหมาย ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านเกิดขึ้นครั้งแรกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ซึ่งพระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติปกครองท้องที่ ร.ศ. 116 ขึ้นใช้บังคับทั่วประเทศ และได้ต่อมาได้ปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่ดูแลโดยกระทรวงมหาดไทย และดูแลการปกครองส่วนภูมิภาคทั้งหมด มีกรมการปกครองกำกับดูแลการปกครองส่วนภูมิภาคตั้งแต่ระดับอำเภอลงไป เนื่องจากสมัยนั้นประเทศไทย

กำลังเผชิญกับการคุกคามของมหาอำนาจตะวันตกที่แผ่ขยายอิทธิพลเข้ามาถึงประเทศเพื่อนบ้านของไทย ขณะที่การปกครองของไทยขณะนั้นยังคงล้าสมัย ไม่มีเอกภาพในทางการปกครองอย่างแท้จริงเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของราชอาณาจักร ในระยะแรกของการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นได้ประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมายหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของคุณสมบัติและความประพฤติของผู้ใหญ่บ้าน รวมถึงระบบเทศบาลที่ไม่สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ในการบริหารการปกครองระดับตำบล หมู่บ้าน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการปกครอง กระทรวงมหาดไทยจึงได้พยายามปรับปรุงคุณสมบัติของผู้ใหญ่บ้าน ทั้งด้านการให้การศึกษา ตลอดจนปรับปรุงวิธีการส่งเสริมให้เกิดขวัญ กำลังใจ และให้รางวัลเพิ่มขึ้นเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ใหญ่บ้านถือว่าเป็นตัวแทน หรือผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ เพื่อดูแลประชาชน และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้าน หรือชุมชน ดูแลความสงบเรียบร้อย ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทหรือประนีประนอมในหมู่บ้าน หรือชุมชนนั้น (จิตติรัตน์ สมศิริวัฒนา, 2555)

ภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของผู้ใหญ่บ้านในฐานะเป็นฝ่ายปกครอง คือภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตน เพื่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างยั่งยืน ผู้ใหญ่บ้านนับว่าเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในพื้นที่รับผิดชอบของตนมาอย่างยาวนานนับร้อยปี ในการปกครองส่วนภูมิภาค ตามอำนาจหน้าที่ที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2475 มาตรา 27 และมาตรา 28 อีกทั้งยังเป็นผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายเร่งด่วน หรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายพิเศษจากรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง ผู้ใหญ่บ้านจึงเปรียบเสมือนดังทัพหน้าผู้ช่วยเหลือแม่ทัพใหญ่คือนายอำเภอในการทำสงครามต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ในพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบ ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านนั้น มาจากการเลือกของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกในหมู่บ้านนั้น ซึ่งผู้ที่จะสามารถรับสมัครเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านได้นั้น จะต้องไม่เป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายลักษณะปกครองท้องที่กำหนดไว้ เช่น ไม่เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยการพนัน ในฐานะความผิดเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก เป็นต้น และสำหรับตำแหน่งกำนันนั้น มาจากผู้ใหญ่บ้านทั้งตำบลคัดเลือกผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งในตำบลนั้นที่มีความเหมาะสมขึ้นเป็นกำนัน ซึ่งปัจจุบันทั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้านสามารถดำรงตำแหน่งได้จนอายุครบ 60 ปี โดยกรมการปกครองจะมีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุก 4 ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ในช่วงปี 2493-2500 ได้มีการยกระดับความสำคัญให้กับบทบาทของผู้ใหญ่บ้านมากขึ้น โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ นอกจากนี้ ทางราชการยังได้ตราพระราชบัญญัติต่าง ๆ มากมาย ที่เกี่ยวข้องกับผู้ใหญ่บ้านซึ่งจะต้องเป็นผู้รักษากฎหมายให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ทำให้อำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ครอบคลุมวิถีชีวิตของประชาชนในตำบล หมู่บ้าน เกือบทุกเรื่อง ตั้งแต่เกิดจนตาย ไม่ว่า

จะเป็นเรื่อง น้ำท่วม ฝนตกหนัก ฝนแล้ง เกิดศัตรูพืช โรคภัยไข้เจ็บ ล้วนเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านซึ่งมีสถานะเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองแห่งท้องที่ตามกฎหมายกำหนดไว้ (กรมการปกครอง, กระทรวงมหาดไทย, 2545)

ผู้ใหญ่บ้านถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงของชุมชน และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยซึ่งเป็นรากฐานการปกครองในระดับท้องถิ่น การวิจัยเรื่อง บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เป็นการวิจัยที่อาจจะสะท้อน และเกิดปรากฏการณ์ถึงบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการเปลี่ยนแปลงชุมชนในระดับท้องที่ ซึ่งบทบาทของผู้ใหญ่บ้านถือเป็นชนชั้นนำในชุมชนที่มีบทบาทอย่างมาก เป็นทั้งผู้ปฏิบัติ และเป็นผู้ประสานความร่วมมือกับประชาชน ไม่ว่าจะเป็นงานด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวก การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน การส่งเสริมการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐในพื้นที่งานเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่เป็นเศรษฐกิจแบบพอเพียงเฉลิมพระเกียรติ โครงการต่อต้านยาเสพติด โครงการจดทะเบียนคนจน เป็นต้น ประกอบกับความเจริญทางด้านวัตถุ และด้านสังคมก็มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม สภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และการเมือง ทั้งภายในประเทศและสังคมโลก บวกกับกระแสหลักดันของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ซึ่งผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ร่วมเสมอในการสนับสนุน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการตนเอง และเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินงานพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น หากผู้ใหญ่บ้านมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีการคิดริเริ่มในสิ่งที่สร้างสรรค์ อันจะเห็นได้จากการที่ผู้ใหญ่บ้านเป็นบุคคลที่มีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมพัฒนาต่าง ๆ ในชุมชน ทั้งบทบาทภายในชุมชนที่ผู้นำนั้นเป็นบุคคลสำคัญในการกระตุ้นให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน โดยการร่วมกันวิเคราะห์หาปัญหาและความต้องการของคนในชุมชน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ผู้ใหญ่บ้านยังต้องแสดงออกภายนอกชุมชน ซึ่งเป็นบทบาทเกี่ยวกับการประสานงาน และสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอกชุมชนเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกัน เช่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคคลภายนอก เช่น นักวิชาการ นักพัฒนาชุมชน และผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความช่วยเหลือในระดับชุมชนอย่างทั่วถึง และเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และคนภายในชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ ซึ่งประกอบด้วย ประชาชนบ้านดงโคก จำนวน 891 คน ประชาชนบ้านหนองญาติ จำนวน 1,169 คน ประชาชนบ้านภูเขาทอง จำนวน 769 คน ประชาชนบ้านดอนโมง 676 คน ประชาชนบ้านนาจอก จำนวน 590 คน ประชาชนบ้านหนองญาติ จำนวน 1,483 คน ประชาชนบ้านเหล่าภูมิ จำนวน 901 คน ประชาชนบ้านคำธาตุจำนวน 1,281 คน ประชาชนบ้านคำพอก จำนวน 889 คน ประชาชนบ้านหนองบัว จำนวน 390 คน ประชาชนบ้านคำพอก จำนวน 796 คน ประชาชนบ้านภูเขาทอง จำนวน 253 คน ประชาชนบ้านเหล่าภูมิ จำนวน 848 คน จากหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ จำนวน 13 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น จำนวน 10,936 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane 1973) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 386 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาเป็นแนวทางจัดทำแบบสอบถาม โดยแบ่งรายละเอียดแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ **ตอนที่ 1** เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน **ตอนที่ 2** เป็นคำถามเกี่ยวกับบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์การสร้างแบบสอบถามใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา และ **ตอนที่ 3** เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert's rating scale) (ธานินทร์, 2557) โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
5	ระดับมากที่สุด
4	ระดับมาก
3	ระดับปานกลาง

2

ระดับน้อย

1

ระดับน้อยที่สุด

การหาค่าเฉลี่ยของคำตอบรายข้อ เพื่อทราบบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การประเมินความเห็นตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) โดยแบ่งออกตามค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557)

คะแนนเฉลี่ย

4.50-5.00

3.50-4.49

2.50-3.49

1.50-2.49

1.00-1.49

ความหมาย

มีระดับทัศนคติมากที่สุด

มีระดับทัศนคติมาก

มีระดับทัศนคติปานกลาง

มีระดับทัศนคติน้อย

มีระดับทัศนคติน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแล้วจะทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปลงรหัส จากนั้นทำการบันทึกข้อมูล และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง และพรรณนาเชิงเนื้อหาของคุณลักษณะบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และใช้การทดสอบ t-test (Independent Sample) และ F-test (One way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างได้ทำการทดสอบด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Different)

ผลการวิจัย (Research Results)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน

บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านใน ทักษะของประชาชนในเขตเทศบาลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม	ระดับทักษะของประชาชน		
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
ด้านการมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์	4.40	0.428	มาก
ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ	4.41	0.407	มาก
ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	4.39	0.474	มาก
ด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา	4.42	0.396	มาก
โดยรวม	4.40	0.325	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทักษะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทักษะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา ($\bar{x} = 4.42$) รองลงมา คือด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ($\bar{x} = 4.41$) ด้านการมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์ ($\bar{x} = 4.40$) และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ($\bar{x} = 4.39$) ตามลำดับ

บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทักษะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผลการวิจัย พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทักษะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมผู้ใหญ่วัยบ้านมีความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในทักษะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

ด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา ผลการวิจัย พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทักษะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใหญ่บ้านคอยถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ แก่ประชาชน ($\bar{x} = 4.47$) รองลงมา คือผู้ใหญ่บ้านใช้วิธีตั้งคำถาม เพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน ($\bar{x} = 4.44$) ผู้ใหญ่บ้านเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ($\bar{x} = 4.41$) ผู้ใหญ่บ้านส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาของประชาชนในเรื่องต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.40$) และผู้ใหญ่บ้านส่งเสริมให้ประชาชนมีความใฝ่รู้มากขึ้น ($\bar{x} = 4.40$) ตามลำดับ

ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ผลการวิจัย พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทักษะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใหญ่บ้านมีความกระตือรือร้นในการทำงาน แสดงให้เห็นถึงความแน่วแน่ที่จะทำงานให้สำเร็จ ($\bar{x} = 4.45$) รองลงมา คือผู้ใหญ่บ้านกระตุ้นให้ประชาชนเกิดแรงจูงใจในการทำงานต่าง ๆ ได้ดี ($\bar{x} = 4.42$) ผู้ใหญ่บ้านกล่าวชมเชย เมื่อประชาชนทำคุณประโยชน์ให้กับชุมชน ($\bar{x} = 4.41$) ผู้ใหญ่บ้านให้ขวัญกำลังใจประชาชนสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.38$) และผู้ใหญ่บ้านสนับสนุนให้ประชาชนทำงานต่าง ๆ ได้เต็มศักยภาพ ($\bar{x} = 4.35$) ตามลำดับ

ด้านการมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์ ผลการวิจัย พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใหญ่บ้านแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำที่มีความเฉลียวฉลาดในการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 4.45$) รองลงมา คือผู้ใหญ่บ้านแสดงให้เห็นถึงความมีวิสัยทัศน์ สามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์นั้นไปยังประชาชนได้ ($\bar{x} = 4.42$) ผู้ใหญ่บ้านให้ความสำคัญคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ($\bar{x} = 4.41$) ผู้ใหญ่บ้านสามารถกระตุ้นให้ประชาชนทำสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ($\bar{x} = 4.35$) และผู้ใหญ่บ้านกล้าแสดงออก กล้าเผชิญความจริง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ($\bar{x} = 4.35$) ตามลำดับ

ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ผลการวิจัย พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใหญ่บ้านพยายามหาวิธีการตอบสนองความต้องการของประชาชน ($\bar{x} = 4.44$) รองลงมา คือผู้ใหญ่บ้านปฏิบัติหน้าที่ต่อประชาชนทุกคนด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน อย่างจริงใจและยุติธรรม ($\bar{x} = 4.40$) ผู้ใหญ่บ้านให้ความสนใจ และใส่ใจต่อความเดือดร้อนของประชาชน ($\bar{x} = 4.38$) ผู้ใหญ่บ้านให้คำปรึกษาแก่ประชาชนเสมอเมื่อถึงคราวขอความช่วยเหลือ ($\bar{x} = 4.37$) และผู้ใหญ่บ้านส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ ($\bar{x} = 4.35$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการวิจัย พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีทัศนะต่อบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีทัศนะต่อบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการวิจัยเรื่อง บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิณา เพชรจิระวรพงศ์, (2552) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมตามทฤษฎีทั้ง 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผู้นำแสดงออกอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านนำสู่จุดมุ่งหมาย ด้านการแลกเปลี่ยนและการเปลี่ยนแปลง และด้านมิตรสัมพันธ์ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ชุตินันท์ แดงสกล, (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาณิสรา ตรีศรี, (2559) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เกศสุตา โภคานิตย์, (2558) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอมือง จังหวัดชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ปรากฏว่า ผลการวิจัยนี้ยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัฐฐานต์ พันที, (2555) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัย พบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมักทำอะไรในสิ่งที่คนอื่นทั่วไปคิดไม่ถึงเสมอ และผู้บริหารมีความถี่ในการพูดคุยกับผู้ใต้บังคับบัญชาในปริมาณน้อย

2. ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีทัศนะต่อบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันดร์ ต้นจ้อย, (2553) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำแนกตามเพศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ วิณา เพชรจิระวรพงศ์, (2552) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ นฤมล จันทร์พร, (2557) ได้ศึกษาเรื่องบทบาททำนุ ผู้ใหญ่บ้านตามความคาดหวังของประชาชน หลังประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่

11) พ.ศ. 2551 กรณีศึกษา : อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ปรากฏว่า ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารณี พิพัฒน์ผล, (2553) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ผลการวิจัย พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตินันท์ แดงสกล, (2556) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เกศสุตา โภคานิตย์, (2558) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ปรากฏว่าผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยรัตน์ คชเดช, (2561) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาณิสรา ตรีศรี, (2559) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ นฤมล จันทร์พร, (2557) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามความคาดหวังของประชาชนหลักประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น ค.ศ. 1914 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 11) ค.ศ. 2008 กรณีศึกษา : อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมแตกต่างกัน กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ปรากฏว่าผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ กฤติยา ไชหลัก, (2551) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา จำแนกตามระดับการศึกษา ข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา มีความคิดเห็น โดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนะต่อบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศสุตา โภคานิตย์, (2558) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองคการบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของนายกองคการบริหารส่วนตำบลนาเสียวในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอาชีพ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ปรากฏว่าผลการวิจัยในครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา โพธิ์อ้น, (2558) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี จำแนกตามอาชีพ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เกศสุตา โภคานิตย์, (2558) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองคการบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทนายกองคการบริหารส่วนตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

6. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทัศนะต่อบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญมา ทรัพย์โสม, (2560) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาหญิงในทรรณะของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารหญิงตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนจังหวัดนครศรีธรรมราช เขต 4 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ชูตินันท์ แดงสกล, (2556) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ปรากฏว่าผลการวิจัยในครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นารินทร์ เดชสะท้อน, (2557) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามข้างต้นส่วนใหญ่มีผลต่อความแตกต่างที่ได้สะท้อนถึงบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลตำบองญาติ อำเภอมือง จังหวัดนครพนม อาจเป็นเพราะตัวแปรดังกล่าวสะท้อนถึงภาวะผู้นำที่แสดงออกด้านบทบาทที่ทำให้ชุมชนเชิงพื้นที่ในเทศบาลตำบลหนองญาติเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยการนำของผู้ใหญ่บ้านในบริบทของชุมชนที่มีพื้นที่ที่แตกต่างกัน จึงทำให้ผู้ใหญ่บ้านแสดงบทบาทในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า บทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองญาติ อำเภอมือง จังหวัดนครพนม พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาแล้วถือว่ายังมีข้อเสนอแนะที่ควรได้รับการปรับปรุง ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการการมีอิทธิพลเชิงอุดมการณ์ ควรให้ผู้ใหญ่บ้านได้มีการกระตุ้นให้ประชาชนทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมตลอดไปเรื่อย ๆ เพื่อเป็นการทำให้ประชาชนได้รู้จักความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันทำในสิ่งที่ดีต่อชุมชน และหมู่บ้าน

1.2 ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ควรให้ผู้ใหญ่บ้านได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนคนที่ทำคุณประโยชน์ให้กับชุมชน โดยการมีรางวัลตอบแทนให้กับประชาชนในสิ่งที่ประชาชนควรได้รับ

1.3 ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ควรให้ผู้ใหญ่บ้านตอบสนองความต้องการของประชาชนประชาชน โดยการปฏิบัติหน้าที่ที่ตนเองได้รับอย่างเต็มที่ ควรมีการจัดการฝึกอบรมให้กับประชาชน เพื่อเป็นเวทีในการแสดงความคิดเห็น และควรมีการให้คำปรึกษาแก่ประชาชนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ของประชาชน

1.4 ด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา ควรให้ผู้ใหญ่บ้านได้มีการส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ให้กับประชาชนมากยิ่งขึ้น โดยวิทยากรที่มีความรู้ด้านการทำเกษตรกรรมแก่ประชาชน เช่น การเพิ่มผลผลิตจากการเพาะปลูกพืชต่าง ๆ ที่ประชาชนเพาะปลูก และวิธีการออมเงินให้ประชาชนรู้จักการใช้จ่ายอย่างประหยัดเท่าที่จำเป็น เพื่อมีเงินเหลือเก็บในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะการทําวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอื่น ๆ ในเขตจังหวัดนครพนม

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้ใหญ่บ้านที่พึงประสงค์ของประชาชน

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมการปกครอง. (2545). *คู่มือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน*. สำนักงานบริหารการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- กฤติยา ใจหลัก. (2551). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- เกศสุตา โภคานิตย์. (2558). *บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองคการบริหารส่วนตำบลนาเลี้ยว อำเภอมะเข่ จังหวัดชัยภูมิ*. (รายงานผลการวิจัย). โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ชุตินันท์ แสงสกล. (2556). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอยะเเ่ จังหวัดชุมพร*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐิติรัตน์ สมศิริวัฒนา. (2555). *การปกครองส่วนท้องถิ่นและอำนาจหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน*. กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ดารุณี พิพัฒน์ผล. (2553). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี*. *วารสารบัณฑิตศึกษา*. 3(3), 15-27.
- นิรันดร์ ต้นจ้อย. (2553). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- นัฐกานต์ ทันทิ. (2555). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นารินทร์ เดชชะท่น. (2557). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพาสลนธ์ เขต 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏพาสลนธ์.
- นฤมล จันทรพร. (2557). *บทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้านตามความคาดหวังของประชาชนหลังประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 กรณีศึกษา : อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ). มหาวิทยาลัยบูรพา.

- บุญมา ทรัพย์โสม. (2560). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาหญิงในทรศณะของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.*
- ปาณิสรา ตรัสศรี. (2559). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). *การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บิสซิเนสอาร์แอนด์ตี.*
- วีณา เพชรจิระวรพงศ์. (2552). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.*
- หทัยรัตน์ คชเดช. (2561). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.*
- อัจฉรา โพธิ์อ้น. (2558). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.*
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row Publication.